

„NAČRT“ PRESTREŽEN ZA 400 Odstotkov!

BOGOMIR ŠTEFANIČ ML.

Nedavno je na naše uredništvo — kot ena izmed mnogih v zadnjih letih — poklicala neka gospa in, ker je (iz)vedela, da smo tej tematiki posvečali precej pozornosti, spraševala o pravicah, ki ji kot sorodnici po vojni ubitega svojca morebiti pripadajo po zakonu o popravni krivic. Seveda ji nismo mogli ponuditi celovitega pravnega nasveta — za to so pristojni drugi —, vsekakor pa smo ji toplo priporočili, naj s svojo vlogo pohiti, saj se rok za vlaganje zahtevkov izteče že čez nekaj mesecev, natančneje 31. decembra 2007.

No, morda pa ji vendarle ne bo treba tako zelo hiteti in paziti na ta datum, saj je minister za pravosodje dr. Lovro Šturm uresničil to, kar je v pogovoru za *Družino* povedal aprila letos: „Verjetno bo potrebno glede na količino prispelih vlog /na komisijo za izvajanje zakona o popravni krivic/ rok /za vlaganje zahtevkov/ spet podaljšati ali pa, kar bi bilo najbolj korektno, odpraviti. Ustavno sodišče je že sprejelo stališče, da so taki roki pravzaprav nepotrebni in je najbolje, da se možnost vlaganja pusti, dokler upravičenci ne vložijo vseh zahtevkov.“

Spremembe zakona o popravni krivic, ki jih je sredi junija na predlog pravosodnega ministrstva potrdila vlada in že poslala v državni zbor, uvajajo prav slednjo rešitev: splošno ukinitve t. i. prekluzivnega roka, kar pomeni, da možnost vlaganja novih zahtevkov za popravno krivic, storjenih od 15. maja 1945 do 2. julija 1990, političnim obsojencem in zapornikom ter svojcem žrtev povojnih protipravnih odvzemov življenja ostaja popolnoma odprta. Tako bomo — seveda, če se bo s tem strinjala parlamentarna večina — več kot desetletje po uveljavitvi zakona o popravni krivic vendarle prišli do rešitve, ko morebitni upravičenci ne bodo več imeli nad sabo „Damoklejevega meča“ (pre)kratkega roka za vlaganje zahtevkov.

Prav to desetletje od uveljavitve zakona je namreč dokazalo, da je želel del slovenske politike prav z uvajanjem nerazumnega roka potisniti ob rob projekt poprave povojnih krivic. Naj znova spomnimo, da je prvotna različica zakona omogočala vlaganje zahtevkov le do maja 1998 (!). Do tega roka je bilo pravočasno vloženih le 3420 (!) zahtev. Ker so novi zahtevki kljub pretečenemu roku še vedno prihajali, se je začela svojevrstna politično-zakonodajna nadaljevanka za podaljšanje roka, ki je bil najprej podaljšán do leta 2001. Tudi po tem roku so še vedno prihajale nove vloge. V zadevo je moralo poseči celo ustavno sodišče in zakonodajalec je rok podaljšal do konca leta 2004. Toda vloge so še kar prihajale in sprožena je bila pobuda za novo podaljševanje roka. Po predlogu tedanje opozicije in sedanje opozicije naj bi bilo to vsaj leto 2010, vendar se nekdanja vladna večina in sedanja

opozicija s tem ni strinjala in je možnosti zakona o popravni krivic zaprla z 31. decembrom 2007. Sedanja vlada želi omejevalno ureditev odpraviti in po analogiji z zakonom o žrtvah vojnega nasilja prekluzivni rok iz zakona preprosto črtati. Kajti vloge na komisijo za izvajanje zakona o popravni krivic še vedno prihajajo. Letos jih je prispelo več kot tisoč, njihovo skupno število pa se je povzpelo na okoli 17.000.

Pomislite: če bi obveljala ureditev, kakršno je leta 1996 vsilila tedanja parlamentarna večina, bi bilo za popravno krivic prikrajšanih tisoče ljudi, tako pa je, če malce sarkastično uporabimo ekonomistično govorico, „načrt“ kontinuitete leveice, ki je očitno želela popravno krivic z oviranjem njene uresničevanja prikazati kot malenkostno obrobno, presežen za vsaj 400 odstotkov!

Če se izkaže, da *po* nekem arbitrarno določenem roku ljudje vložijo petkrat več vlog kot *do* samega roka, namreč ne moremo več govoriti o kakšni zmoti, temveč o zavestnem neupoštevanju pravnega položaja „posameznikov, večinoma že starejših ljudi, ki žive v različnih okoliščinah, nekateri med njimi tudi daleč od pretoka pravnih informacij“, če uporabimo besede ustavnega sodišča.

V dosedanjih peripetijah glede vlaganja zahtevkov po zakonu o popravni krivic se je sicer izkazalo, da so postavljeni roki marsikoga spodbudili, da je pod časovnim pritiskom zbral dokumente in pričevanja, izpolnil zahtevane obrazce in jih poslal na pristojno vladno komisijo, po drugi strani pa se je ob pomanjkljivem obveščanju — *Družina* je bila morda edina izjema — izkazalo, da je marsikdo od upravičencev z zahtevkom odlašal tudi zato, ker ni zaupal v pravnost slovenske države in iskrenost njenega namena, da rehabilitira krivično obsojene in pobite ljudi. Za ponazoritev: dr. Jože Pučnik, o katerem te dni toliko govorijo, je tudi vložil zahtevek po zakonu o popravni krivic, ki pa je bil v prvem obdobju delovanja komisije za njegovo izvajanje, ko so njene odločitve bistveno krojili državni uradniki tedanje t. i. levosredinske vlade, zavrnjen! Šele poznejše glasovanje je takšno slaboumno odločitev spremenilo. Če Pučnik ni bil žrtev povojnega režima, kdo pa je bil!

Komisija danes tako rekoč sprotno rešuje vloge in tisoči — mnogi med njimi so bili preganjani tudi zaradi vernosti — so že dobili vsaj minimalno zadoščenje, ki, kot je nekoč za *Družino* dejal predsednik komisije Janez Lukač, ni (samo) v odškodnini, temveč v prepričanju, da s tem sebi kot še živim političnim zapornikom, zlasti pa svojim pokojnim vračajo čast in dobro ime.

Tudi zato je nastala slovenska država, ki je te dni praznovala rojstni dan.

(po *Družini*)

SVET ZA SLOVENCE PO SVETU

Prvo srečanje - prvi korak

Lahko bi govorili o zgodovinskem dogodku. Prvič v obstoju slovenske države in tudi v zgodovini izseljenstva, so v sklopu formalnega telesa zasedali predstavniki slovenske vlade in zastopniki izseljenskih skupin. V torek, 3. julija je v sobi 70 vladne palače v Ljubljani zasedal Svet za Slovence po svetu. Devet funkcionarjev slovenske vlade, trinajst predstavnikov izseljencev in en zastopnik organizacij, ki v domovini delajo za izseljence so se pogovarjali o različnih problemih in iskali skupnih rešitev.

Zasedanje Sveta predvideva zakon o razmerju Republike Slovenije do rojakov, ki živijo izven njenih meja. Predhodno so slovenska društva po vseh kontinentih izbrala svoje zastopnike, ki jih je nato z imenovanjem potrdil predsednik vlade Janez Janša. On je tudi po protokolarnih pozdravih vodil zasedanje. V otvoritvenem nagovoru je poudaril, da so z lani sprejetim zakonom dani pogoji za uspešno sodelovanje med diasporo in matično domovino. „Materialni pogoji pa ne pomenijo mnogo, če ni predanosti ideji slovenstva“ je poudarjal in rotill prisotne, naj delajo za slovensko identiteto tudi izven meja Slovenije.

Nato so bili povabljeni k besedi vsi predstavniki s sveta. Kot najstarejši član je prvi spregovoril Stane Kranjc iz Kanade, za njim pa v pestrem razporedu še Ivan Kamin in Mitja Ribič iz ZDA, Tone Mizerit in dr. Andrej Fink iz Argentine, Martin Črnugelj v imenu brazilskih Slovencev, Jože Zadavič za Francijo, g. Janez Pucelj iz Nemčije, Marija Grbič v imenu bosanskih Slovencev, Milan Breberin iz Srbije, Peter Mandelj in Florian Auser iz Avstralije in Urška Kupec iz Kitajske, ki je zastopala Slovence azijskega kontinenta.

Zanimivo je bilo sovpadanje predlogov zastopnikov različnih držav. Najbolj ponavljana točka se je tikala zakona o državljanstvu in potrebe, da bi čim lažje dosegli državljanstvo tudi starejši rojaki, katerih starši pa niso imeli slovenskega državljanstva. Bistveno torej, da

Slovcem po krvi ne bilo treba segati po 13. členu ustave.

Šolstvo je bilo tudi stalno prisotno. Problem ohranjanja jezika in kulture je skupen vsem organizacijam po svetu. Mnogo se je torej govorilo o skupnem programu učenja jezika, o uporabi interneta ter drugih sodobnih sredstev in o podpori ministrstva za šolstvo na raznih področjih.

Socialna pomoč starejšim rojakom je tudi podobna skrb vseh skupnosti. Navajal se je primer drugih držav (Italije), ki so na tem področju bolj napredne in uspešne. Vladni predstavniki so obljubili obravnavo tudi te točke.

Sofinanciranje projektov, ki ga letno izvaja Urad za Slovence po svetu je bilo tudi predmet razgovora. Tukaj je bil podan zanimiv predlog in sicer, da bi se smeli predstaviti tudi projekti, ki za izvedbo zahtevajo več kot eno leto, kar sedaj ni predvideno. Enako se je predlagala avtomatična financija krovnih organizacij, kar je že predvideno za Slovence v zamejstvu a ne za Slovence po svetu.

Izboljšana možnost volilne udeležbe in posodobljeni volilni imeniki, arhivska dejavnost, šport, razmerje do konzularno diplomatskih predstavništev, predlog o „letečih konzularnih uradnikih“, ustanovitev slovenske izseljenske gospodarske zbornice, medijski molk v zvezi z izseljenskim življenjem (govorilo se je celo o „medijskem zidu“) so bile druge teme posameznih predstavitev.

Sledili so nastopi predsednika države in prisotnih ministrov. Janez Janša je zlasti poudarjal, kaj je Republika Slovenija že storila na tem področju; zlasti, da je leta 2005 zvišala denarna sredstva za Slovence po svetu kar za 60%. Povzeli so besedo tudi ministri Rupel, Bajuk, Zver in državni sekretar za Slovence po svetu Zorko Pelikan. Predsednik vlade je še določil rok, do katerega naj se predlogi vladno formulirajo, sestavi program dela in sistem sporočitve novih predlogov. Predvideno bo naslednja redna seja zasedala julija 2007, če pa se pokaže potreba in možnost, lahko predsednik skliče sejo tudi predhodno.

Skoraj triurna izmenjava mnenj je bila pozitivna. Debata je bila dovolj konkretna, da ni izzvenela prazno: govorilo se je stvarno, resno in odgovorno na obeh straneh. Res je bilo vse preveč kratko, a prvi korak je bil storjen. Velik korak, ki je pokazal, da se le s sodelovanjem in dobro voljo na obeh straneh lahko napreduje v delu za slovenstvo po svetu. Vse v prid univerzalne Slovenije.

Tone Mizerit

Če bi volili v nedeljo ...

Po javnomnenjski raziskavi, ki jo je objavil Dnevnik, bi se Alojz Peterle in Mitja Gaspari uvrstila v drugi krog predsedniških volitev, če bi bile te v nedeljo. Za Peterleta bi glasovalo 35,2 odstotka vprašanih, za Gasparija pa 23,4 odstotka. Za Danila Tuerka bi se odločilo 13,3 odstotka, za Zmaga Jelinčiča pa 11,4 odstotka vprašanih.

Če bi bil potreben drugi krog volitev in bi se vanj uvrstila Peterle in Gaspari, bi Peterle dobil 43,9 odstotka, Gaspari pa 37,5 odstotka glasov. Če bi se v drugi krog uvrstila Peterle in Tuerk, bi Peterle do-

bil 53 odstotkov glasov, Tuerk pa 28 odstotkov. Če pa bi se v drugi krog uvrstila Gaspari in Tuerk, bi Gaspari dobil 42,6 odstotka glasov, Tuerk pa 21,1 odstotka.

Če bi bile v nedeljo parlamentarne volitve, bi največ glasov dobila SD (23,3 odstotka), na drugem mestu pa je SDS (16,7 odstotka).

Sledijo LDS (12,4 odstotka), SLS (5,7), NSi (5,6), SNS (4,7) in DeSUS (3,5).

BERI...

DOMOBRANSKI PROSLAVI
V SAN MARTINU IN V SAN JUSTU 2
GOVOR TONETA RODETA..... 3

Razstava 15 izseljenskih slikarjev 20. stoletja

Kot spremljevalni program 14. tabora Slovencev po svetu je Izseljensko društvo Slovenija v svetu (ID SVS) pripravilo v Meršolovem atriju Zavoda sv. Stanislava v Šentvidu pri Ljubljani razstavo del 15 izseljenskih slikarjev iz 20. stoletja. Med pripravljanim so se pojavljala še marsikatera imena, ki jih zaradi omejenega prostora ali pomanjkanja časa, da bi poiskali njih dela, ni bilo mogoče predstaviti na letošnji razstavi. Vsekakor to ni bila zadnja tovrstna razstava, torej bo še prilika, da spoznamo tudi ostale.

V lični zloženci-katalogu so bili predstavljeni naslednji avtorji in njih dela: France Gorše in Jaka Okorn iz ZDA, Aleksa Ivanc-Olivieri in Marjanca Savinšek iz Francije,

Božidar Kramolc iz Kanade, Tamara Burmicky-Taya iz Venezuele, Bara Remec, Milan Volovšek, Marijan Koritnik, Ivan Korošec, Marjan Grum, Andreja Dolinar Hrovat, Marjetka Dolinar, Adriana Omahna in Cecilija Grbec iz Argentine. Razstavljena dela so dobrohotno posodili Raziskovalni inštitut Studia slovenica ter avtorji sami.

Na odprtju v petek, 29. junija je po pozdravu Boštjana Kocmurja, predsednika ID SVS spregovoril umetnostni zgodovinar in likovni kritik prof. dr. Mirko Juteršek. Od predstavljenih avtorjev je iz umetnostnega vidika takoj izdvojil iz skupine dva in to po letnicah rojstva najstarejša, že pred vojno znana in uveljavljena. To sta kipar in slikar France Gorše ter

slikarka in ilustratorka Bara Remec. Pri vsakem avtorju se je ustavil in povedal nekaj o njegovem delu in življenju. Za boljšo razpoznavnost in spoznavnost izseljenskih likovnih umetnikov pa je poudaril potrebo po stalnem kraju, kjer bi ti umetniki imeli stalne in priložnostne razstave in

Prva zasebna katoliška osnovna šola

Predvidoma jeseni 2008 bo svoja vrata odprla prva zasebna katoliška devetletna osnovna šola v Sloveniji. Njen program temelji na dognanjih sodobne pedagogike, obogaten pa je s krščanskim pogledom na človeka, je na današnji seji strokovnega sveta za splošno izobraževanje pojasnil direktor Zavoda sv. Stanislava Roman Globokar. Strokovni svet je sprejel sklep, da program omogoča zagotavljanje enakovrednega izobrazbenega standarda, predlagatelja programa pa je pozval, da program pravno uredi z zakonom o osnovni šoli.

Globokar je med drugim dejal, da bodo v programu veliko energije posvetili dodatnim dejavnostim, kot so projektni tedni in umetnostni dnevi. „Tako bomo skušali nadaljevati z dobro pedagoško prakso, ki se že izvaja na škofijski klasični gimnaziji, tudi na ravni osnovnošolskega izobraževanja,“ je še dejal.

Poseben poudarek bodo po Globokarjevih besedah dajali glasbi in zborovskemu petju, in sicer tako, da

bodo v prvi triadi vsi učenci vključeni v zbor in bo s tem ves razred deloval kot zbor. Program sicer izvaja javno veljavni program osnovne šole v Sloveniji. Ob tem ima program v prvih šestih letih še predmet spoznavanje vere, v zadnji triadi pa predmet državljanska vzgoja, vera in etika. Kako bo program financiran, Globokar še ni mogel govoriti, saj je zaenkrat potrjena le vsebina programa. Omenil je le, da je po trenutni zakonodaji omogočeno 85-odstotno financiranje programa.

Po besedah generalne direktorice direktorata za vrtce in osnovno šolo Mojce Škrinjar je direktorat o predlogu devetletne katoliške osnovne šole podal pozitivno mnenje. Opozoril pa je na določila, po katerih morajo zasebne osnovne šole izvajati pouk iz obveznih predmetov slovenščine, matematike, tujega jezika, zgodovine, državljanske vzgoje in etike, športne vzgoje, vsaj enega naravoslovnega in enega družboslovnega predmeta ter vsaj enega predmeta s področja umetnosti.

bi jih stroka tudi bolje ocenila. „Če bi dobili svoj prostor tako, da bi si ga kjer koli v Sloveniji sami ustvarili, bi nedvomno vzpodbudili tudi mimo trendovskih prikazov novejših slovenske umetnosti širši stalni prikaz, ki bo preseagal ‘skupinske’ interese,“ je dejal.

Za to priliko je bila najavljena predstavitev knjige Franceta Perniška Moj taboriščni dnevnik 1945-1949, ki jo je izdala Studia slovenica. Žal je zaradi zamude v tiskarni dr. Janez Arnež ni mogel pokazati v končni obliki in obleki; povedal je le nekaj značilnosti nastajanja in še bolj vzbudil zanimanje za njeno vsebino.

Odprtje je bilo ravno na smrtni dan nadškofa dr. Alojzija Šuštarja, zato je v znak pietete odpadla glasbena točka saksofonista Luke Jermana in pianista prof. Primoža Bratine. Obiskovalci so si nato ogledali razstavljena dela in si v prijetnem kramljanju izmenjavali vtise.

Sicer je razstava bila namenjena obiskovalcem 14. tabora Slovencev po svetu, a jo je po naklonjenosti kustosinje Zavoda sv. Stanislava prof. Majde Rozman bilo možno obiskati do petka, 13. julija.

GB

bi mediji o tem govorili in, da bi vprašanja državljanov tudi dobila odgovor. Za uvajanje evra so imeli različne publikacije, ki so razlagale spremembe in priprave Slovenijo na novo valuto.

Obiskal nas je tudi minister za finančne zadeve, dr. Andrej Bajuk. S čustvenim izrazom nam je pripovedoval osebno izkušnjo kot izseljenec in seveda kako se je Slovenija združila za doseg skupnega cilja, ki je bil vključitev v Evropsko Unijo in kako ta unija spoštuje različne narode, kar je bilo v preteklosti utopija za Evropo.

Program je tudi vseboval stik z novinarji, ki delujejo v slovenskih medijih. Najprej smo imeli srečanje z Janezom Damjanom, namestnikom direktorice STA (slovenska tiskovna agencija), ki je prvo objavo dala junija 1991. Njihova spletna stran je: www.sta.si, ki so ji prav tisti dan dali novo podobo. Potem je tudi povabil navzoče na obisk www.preberi.si, v kateri lahko dobimo novice iz drugih virov.

Nato so nas obiskali tudi: direktor Radia Slovenije, Vinko Vasle; urednica I. programa, ga. Tatjana Pirc; urednik informativnega programa, Matjaž Erzenožnik; in urednik uredništva za zamejce in Slovence po svetu, Toni Laterner. Z njimi smo se pogovarjali o programu za Slovence po svetu in jim predlagali teme za oddajo ter se dogovorili za dobivanje materiala za radijske oddaje po svetu.

Dr. Bernard Nežmah, komentator Mladine in profesor sociologije na Filozofski fakulteti ter Ali Žerdin, urednik Dnevnikove priloge Objektiv sta opisala zgodovinsko črto slovenskih „žurnalistov“ pred osvoboditvijo in po njej ter

(nadaljuje na 3. strani)

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Težko je pisati, ko si oddaljen 12.000 kilometrov, posebno pa še, če si prejšnji dan v cyber pozabil zvezek dnevnih zapiskov. Kljub vsem zagotovilom, da se v Ljubljani vse vrne, kar človek kje pozabi, se zvezek ni pokazal. Bralci bodo znali oprostiti pomanjkljivosti in razumeti položaj.

Pingvinka. Sedaj ni več dvomov ne skrivnosti. Vladni kandidat na prihodnjih predsedniških volitvah bo predsednikova žena, gospa Cristina Fernandez de Kirchner. Bil je že skrajni čas, da se čakanju napravi konec. Za vlado se stvari zapletajo. Inflacija, ki jo sicer uradno zanikajo in zakrivajo, opravi svoje. Dokazano je, da niso bili uspešno kos kriminalu, energetska kriza ob hudem mrazu neusmiljeno udarja po ugledu vlade in zadnji primeri ali vsaj obtožbe korupcije opravljajo svoje. Ugled predsednika pada, tako da je alternativna figura res dobrodošla. Vladni strategji so zadnje čase zelo pazili, da osebnost gospe ne bi bila preveč povezana z domačimi dogodki. Izpostavljali so jo v mednarodnih izložbah in jo tako obvarovali, da bi po njej brizgalo blato domačih kriz. Predsednik sam je zato priporočal, naj ljudje oktobra volijo Cristino in zagotavljaj, da se bodo potrebne spremembe z njo šele začele. Ali ni bilo dovolj štiri leta, da se vsaj že začnejo. Fraza je dobro preučena: težave imamo, ker ni bilo časa, da se izvedejo potrebne spremembe. Res ni bilo časa?

Radikal K. Precej je tudi že jasno, da bo podpredsedniški kandidat mendoški guverner Julio Cobos. Stoji na čelu radikala, ki so stopili v krog Kirchnerjevih zaveznikov. Cobos je že izjavil, da je prejel uradno povabilo, da spremlja kandidaturu gospe Cristine. Čaka le še, da to potrdi tudi plenarno zasedanje strankinih veljakov, ki soglašajo v kirchnerizmu. Vladna strategija, da je organizirala širšo povezanost, ni tako prazna. Istočasno, ko si je zagotovila določeno število glasov, jih je odtegnila opoziciji. Dokazano je, da v Argentini en sam politični predznak, pa naj bo še tako močan, ne zadostuje za mirno spanje kandidatov. Le zunanja pomoč se lahko spremeni v zagotovilo zmage.

Izgledi in načrti. Tako je se pojavi vprašanje, kakšni so realni izgledi na okto-brskih volitvah. Realističen pogled nam pove, da so vladni izgledi še vedno trdni. V ključnih okrožjih je teža zavezikov odločilna. Čeprav se je prestolno mesto izkazalo za dokaj uporno, ni nobenega zagotovila, da se zgodba ponovi okto-

bra. V provinci Buenos Aires pa teža lokalnih županov, ki so drug za drugim padli v mrežo kirchneristične povezave, odtehta morebitne spodrsrlaje v notranjosti. Čeprav je te dni opozicijski kandidat Lavagna izjavil, da je spričo kandidature gospe Cristine zagotovljeno, da bo potreben drug krog volitev, doslej resni računi kažejo nasprotno. Moralo bi se dogoditi res nekaj izrednega, da bi se vladna strategija potopila. A marsikoga bolj kot oktobrske volitve skrbi leto 2011. Marsikateri opazovalec se je že vdal ideji kirchneristične zmage meseca oktobra. Štiri dodatna leta sedanje vlade jih toliko ne skrbi. Bilo pa bi presneto zapleteno, če bi se premoč nadaljevala v naslednjem obdobju, ker bi bilo potem težko ustaviti silo tega političnega gibanja in preprečiti nadaljevanje sistema, ki bi lahko zaplaval v absolutistične vode. Prav cilj te nadmoči pa ima sedanji predsednik, ki bo po odhodu z oblasti posvetil svoj prosti čas gradnji širokega političnega gibanja, ki naj kirchnerizmu zagotovi nemoteno življenje ob krmilu države čim daljšo dobo.

Težave, vladne ... Vsakdanje težave, ki so se neka-ko nepričakovano pojavile na vladnem obzorju že poznamo, predvsem kar se tiče energetske krize. A zadnje čase odmevajo v javnosti obtožbe korupcije. Te dni so opozicijski poslanci (ARI) predstavili na sodišču tožbo proti državni sekretarki za okolje. Baje je to vladno telo podpisalo kar nekaj dvomljivih pogodb s podjetji, kjer najdemo sorodnike gospe Romine Picolotti. Še težji je primer gospe Felise Miceli, ki zavzema mesto gospodarskega ministra. Prve dni junija so v omarici sanitetnega prostora njene pisarne našli vrečo, ki se je varnostni službi zdela sumljiva. Bomba? Ne, denar, kar pa je isto kot politična bomba. Ni enotne presoje ne o količini ne o izvoru. Vlada trdi, da je razlaga gospe Felise stvarna. Denar naj bi namenila za nakup nekega stanovanja. A tudi če vzamemo vlade številke, presega minimalno vsoto, ko se sme uporabljati denar. Za višje vsote so namreč obvezne bančne transakcije ali čeki. Gospa je v zagati in z njo vlada. Se bo lahko obdržala? Ko bo cena previsoka, bo padla kot zrelo jabolko.

... in naše. V prvih šestih mesecih naj bi, po vladnih statistikah, inflacija dosegla 3,7 odstotka. Vi tej številki verjame? Jaz tudi ne. Problem za vlado je, da je tudi večina naroda ne verjame. Težava je v tem, da čeprav to ne bo odločilno za okto-brske volitve, predstavlja bombo, ki lahko po njih eksplodira. In gospodarskih kriz smo v Argentini že sili.

Poročilo seminarja za novinarje 2007 ⁽²⁾

Na Ministrstvu za obrambo Republike Slovenije, nas je sprejel minister Karl Erjavec in namestnik načelnika Generalštaba slovenske vojske. Razložila sta spremembe, ki so se pričele s profesionalizacijo v vojski in načrti v zvezi s tem, ter na platnu pokazala kje po svetu danes deluje oz. sodeluje slovenska vojska.

Ga. Živana Mejač, direktorica Urada za koordinacijo v evropskih zadevah je na platnu pokazala pripravo na predsedovanje Evropske Unije v prvem polletju 2008. Njena razlaga je vsebovala vprašanje kadrovskih virov, ki jih bodo potrebovali; odnose z javnostjo (kot na primer: promocijo Slovenije, logistika za srečanja, pred vsem vrhov, ki bodo potekala v tem času); ter glavne točke v programu predsedovanja.

Dr. Janez Dular, kot vodja Sektorja za slovenski jezik v Ministrstvu za kulturo, je predstavil zakon, ki varuje slovenski jezik in predlaga strategije za jezikovno politiko. V slovenskih medijih je debata o tej resoluciji krožila samo o sinhronizaciji (doblaje) tujih filmov v slovenskem jeziku.

Mag. Gregor Krajc za Urad vlade za komuniciranje je predstavil kako so naredili kampanjo za vstop v Evropsko unijo ter za vključitev evra. Pri obeh je raziskava javnega mnenja bila merilo za spoznavanje občutljivih tem (izguba identitete, kulture) in kako priti do cilja. Strategija je bila med drugim, spodbuditi javne razprave o vključevanju, da

SLOVENCİ IN ŠPORT

SAN JUSTO

Spomin naših junakov

S spominom na junaško trpljenje slovenskih domobrancev in s hvaležnostjo v srcu, smo se kakor vsako leto, množično zbrali 24. junija v sanhuški stolnici, da proslavimo tiste, ki so darovali življenje za krščanske in

slovenske vrednote.

Zbrano smo prisostvovali sv. maši, ki jo je daroval p. Alojzij Kukovica za vse padle domobrance. Spominsko daritev pa je ubrano spremljal Mešani pevski zbor pod vodstvom prof. Andrejke Selan-Vombergar.

Nato se je svečanost nadaljevala v Našem domu. Velika udeležba ljudi vseh starosti je potrdila našo zvestobo in najglobljo hvaležnost mučencem, ki so v svoji hoji za Kristusom sprejeli trpljenje in smrt. Pred spomenikom pesnika Franceta Balantiča sta bivša domobranca položila venec rdečih nageljev, nas dušni pastir pa je molil k Usmiljenemu Jezusu za žrtve komunistične revolucije in za milost spreobrnjenja njihovih mučiteljev.

Pomaknili smo se nato v gornjo dvorano, kjer smo prisluhnili pričevanju g. Martina Radoša, ki nam ga je ganljivo prebrala njegova žena ga. Olga. Obujal je spomine na svoj rodni kraj in na kalvarijo, ki jo je preživel v prelepi deželi - Beli Krajini. Kljub lepoti dežele je bilo premalo rodovitne zemlje, ki bi mogla dati kruha vsem prebivalcem. V velikem številu so zato odhajali na tuje za delom, predvsem v Nemčijo in Ameriko. Mnogi od teh so se na tujem navzeli novih revolucionarnih idej in jih prinašali v domovino. V Moskvi in španski revoluciji izvežbani komunisti so zato imeli lahko delo pri organiziranju komunistične partije v Beli Krajini. Najprej so pomagali pri rušenju jugoslovanske vojske z raznimi sabotажami, pa bili tudi navdušeni nad nemško zasedbo, saj so jim v pozdrav obešali zastave s kljukastim križem. Ko so pa zasedli Belo Krajino Italijani, so se tudi z njimi dobro sporazumeli in povezali. Ti komunistični somišljeniki so se seveda že prej vrinili v katoliška in sokolska društva, jih razkrajali in posameznike pridobivali za socialistične cilje. Te pa dobro poznamo: treba je bilo odstraniti vse nasprotnike

komunizma. In tako so se pričeli množični poboji. Laž je bila pa tisto sredstvo, s katero so jih opravičevali. Več zločinskih dejanj v Brezovi Rebri, v Rožnem Dolu, v Črnomlju je pričalo o groznem mučenju in pobijanju komunističnih žrtev.

Po tem bolečem pričevanju so se odgrnile zavesе pred odrom in prikazal se je gozd v Rogu z visečim Kristusom, delo mojstra Toneta Oblaka. Topla luč je prihajala iz daljine, ko so se zaslišale prve melodije *Kjer je resnična ljubezen, tam sam Bog prebiva*.

Vrstile so se priložnostne recitacije Vladimirja

Kosa, Karla Mauserja, Stankota Majcna in Ivana Korošca. Recitatorji so bili: Nataša in Gabrijela Qualizza, Metka Markovič-Marinčič, Tinka Loboda-Oblak, Angelca Podržaj-Miklič, Marko Malovrh, Matjaž Ravnik, Marko Štrubelj, Vanči Štrubelj in Andrej Drenik ml.

Akademijo je povezoval MPZ in jo ubrano spremljal s

pesmimi: Kjer je resnična ljubezen, Rog se prebuja, Zbogom gore in Oče, mati. Celotno režijo je imel na skrbi Blaž Miklič. Marko in Luka Štrubelj, Erik Oblak in Aleks Puntar pa so poskrbeli za osvetljavo in zvok.

Nobena žrtev ni zaman. Izmučena telesa slovenskih domobrancev vabijo k zvestobi in delu za ohranitev najvišjih vrednot, za katere so žrtvovali svoja mlada življenja. Kri junijskih mučencev je dala slovenskim koreninam moč, da je iz njih pognalo močno drevo, iz katerega živijo novi rodovi. Z njimi smo za vedno povezani, ne samo v tistem spominu, ampak tudi dejavni ljubezni.

Erika L. Poglajen

SLOVENSKI DOM SAN MARTÍN

„Z ljubeznijo nas vse zberite, požegnajte in pokropite“

Na praznik rojstva sv. Janeza Krstnika in dan pred rojstvom slovenske države, v nedeljo 24. junija, smo se odzvali pritajeni prošnji naslovnih verzov. Kot vsako leto junija, smo tudi letos na krilih spomina in molitve poromali v svete kraje, kjer počivajo oni, ki so leta 1945 darovali življenje za Boga in domovino.

Po sv. maši smo se zbrali kar na dvorišču Doma in pred spominsko ploščo sodelovali pri domobranski proslavi. Nagovoril nas je predsednik dr. Viktor Leber in dejal: „Letos obhajamo tridesetletnico smrti pisatelja Karla Mauserja. Temu zamolčanemu slovenskemu ustvarjalcu ter vsem žrtvam vojne in komunistične revolucije v Sloveniji se želimo pokloniti.“ Ob Mauserjevi sliki smo poslušali njegov življenjepis. Najbolje pa se kakega pesnika ali pisatelja spominimo z njegovimi deli. Čeprav se je Mauser le poredkoma oglašal s pesmimi, jih imamo na voljo kar nekaj primernih za žalne proslave. Kulturna referentka, Marta Jenko Škulj, je izbrala recitaciji *Mrtvi živim* (napisana leta 1945 med Veliko nočjo in Telovem v spomin borcem na Turjaku in v Grčaricah) in *Pred vesoljno sodbo*, ki so ju z občutkom podali Martin Jerman, Tomaž Filipič, Dani Žagar in Sonja Petkovšek Boltežar. Slovenski pevski zbor pod vodstvom prof. Lučke Marinček Kastelic je ubrano zapel pesmi *Blagor* in *Večernica*. Med Slomškovo

skladbo je bivši domobranec Franc Zorec položil pred spominsko ploščo slovenski šopek, otroci pa so prinesli prižgane svečke.

Konec vseh naših domobranskih proslav je nadvse predvidljiv, ko vsako leto vsi zapojemo pesem *Moja domovina*. Mogočno je izzvenela hvalnica slovenski zemlji! Tako smo v duhu z ljubeznijo požegnali in pokropili naše junake.

Sanmartinski lipi

Poročilo seminarja za novinarje 2007

(nadaljuje z 2. strani)

delila mnenje o svobodi pri medijih.

Prof. dr. Janko Prunk je pod naslovom „Predrzen zgodovinski pregled na naša samostojna leta“, podal svoje mnenje o slovenskemu narodu in svojemu prilagajanju na zgodovinske spremembe.

V časopisni hiši Delo nas je sprejel predsednik uprave Danilo Slivnik. Pogovor je teklo o težavah, ki lahko nastanejo zaradi nesvobode v tisku, a menil je, da je danes ta polje svobodno. Rekel je tudi, da konkurenčnost z brezplačnimi časopisi je ena izmed zadev, ki jo bo treba rešiti. Potem smo se srečali z glavnim urednikom revije Mag, Janezom Markešom.

Iz TV Slovenija menijo, da mora javna televizija ohraniti nivo ter iščejo nove televizijske formate za novice in ohranjanje nacionalne identitete. Za južno poloblo je edina možnost, da lahko vidimo oddaje, preko spleta \t «_blankČ www.rtvsllo.si, ki tudi shrani vse oddaje. Sedaj so dodali na spletu novosti: pri linku „Vaša novica“, lahko kdorkoli objavi novico in ta bo na spletu. Druga novost pa je „odprti kop“. Pri vsaki televizijski oddaji imajo podnapise za gluhe, ta tekst so dali na spletu tako, da se lahko dobi tudi v besedi, to kar govorijo pri vsaki oddaji. Besede so tudi povezane s slovensko Wikipedijo. Pravili so, da tega nima še nobena televizija na svetu! Lahko si tudi ogledamo dnevnike iz časa osamosvojitve.

Sledil je obisk Radia Ognjišče. Sprejel nas je direktor g. Franci Trstenjak in razkazal prostore. Z urednikom oddaje Slovincem po svetu in domovini, Matjažem Merljakom smo sodelovali pri oddaji ter se z njim pogovarjali.

Slovenska turistična organizacija (STO) je preko ge. Livije Kovač predstavila načrte za razvoj turizma v Sloveniji ter novi slogan *Slovenijo čutim/ I feel Slovenia*.

Skupina slovenskih novinarjev po svetu si je ogledala predstavo „Cabaret“ v Cankarjevem domu, v Linhartovi dvorani v izvedbi ljubljanskega mestnega gledališča.

V Kopru smo si ogledali regionalni RTV Koper-Capodistria. Obiskali smo tudi prostore krajevnega časopisa Primorske novice in Univerzo na Primorskem, ter se seznanili z različnimi fakultetami, ki tam delujejo. Na programu je bil tudi obisk Pretorske palače oz. mestne občine. Prav tako pa smo na gospodarskem področju obiskali holdinško družbo Istrabenz in si ogledali Luko Koper. Srečali smo se tudi s pevskim zborom Hrvatini. Iz Vinakoperske kleti smo po degustaciji ocenili štiri vina.

V Celovcu smo obiskali slovensko uredništvo ORF ter se srečali z glavnim urednikom Nedelje in z namestnikom glavnega urednika slovenskega tednika za Koroško, Novice.

Isti dan je bil v Velenju ogled njihove regionalne televizije. Videli smo studie ter se srečali z urednikom. Obiskali smo tudi občino in si na kratko ogledali mesto. Pripravili so nam presenečenje s pesmimi ter za poslovice so zaigrale harmonike.

Zadnji dan smo pa odkrili bisere Slovenije. Obiskali smo vasico Grad nad Goričkem. V Filovcih smo videli kako se nadaljuje tradicija pri obdelavi lončarstva. Ogledali smo tudi cerkev Gospodovega vnebohoda, delo arhitekta Jožeta Plečnika. Ustavili smo se še v Jeruzalemu in skupina je ponovno dobila nalogo oceniti štiri vina iz kleti v Prekijji.

Zaključki tega seminarja so bili pozitivni. Skupina je imela možnost spoznati sodelavce in njihovo delo pri slovenskih medijev po svetu, bodisi v tisku, na radiju ali preko televizijskih oddaj. Prav tako smo se srečali s političnimi in novinarskimi osebnostmi v Sloveniji. Stik je bil vzpostavljen, sedaj pa je naloga prisotnih na seminarju, da ta stik ostane dolgotrajen. S takšnim programom, ki smo ga imeli, smo spoznali prve korake, ki jih je slovenska država naredila za vključitev v evropsko unijo ter za novo valuto (euro). Sedaj pa so na vrsti koraki za pripravo na predsedovanje EU in kako se Slovenija želi uvrstiti med važnejše turistične točke z velikim poudarkom na naravi.

Med seminarjem smo se tudi seznanili s problematiko slovenskih medijev glede na svobodo v medijih, če ta sploh obstoja; kako pridobiti več gledalcev/poslušalcev/bralcev ne, da bi zaradi tega izgubili kvaliteto ali pa odstranili slovensko narodno identiteto. V Sloveniji je digitalizacija televizije že v procesu. V glavnem so medijske hiše, ki smo jih obiskali, že opremljene za to. Uporaba interneta je razširjena in skoraj vsi časopisi, radiji in televizije imajo možnost, da preko računalnika Slovenci v izseljenstvu gledajo oz. poslušajo v živo oddaje ter berejo zadnje novice, ki se dogajajo v Sloveniji in po svetu v slovenski besedi.

Skupina slovenskih urednikov in sodelavcev pri grafičnih, radijskih in televizijskih medijih smo imeli izvrstno priliko in se srečali s predsednikom vlade, dr. Janezom Janšo, ko smo oboji odhajali iz slovenskega parlamenta.

V Sloveniji so pred seminarjem govorili o morebitni suši ... a ko smo slovenski novinarji po svetu prišli do slovenskih tal, so nas oblaki vedno spremljali pri nalogah in vsaj enkrat na dan ali ponoči se je pojavila kakšna ploha.

Marta Petelin

REPUBLIKA SLOVENIJA, BOG TE ŽIVI! (3)

TONE RODE

(Nadaljevanje govora na proslavi dneva državnosti v Slovenski hiši, 23. junija 2007)

Prvi primer je v zvezi z novimi Gorenjevimi trendskiimi hladilniki, ki so bili pred kratkim predstavljeni na evropskem trgu. Moderne hladilnike je oblikovala svetovno znana italijanska hiša Pininfarina, ista ki že od nekdaj oblikuje avtomobile Ferrari. Čeprav lahko samo pozdravljam tovrstne korake s strani podjetja, ki se očitno noče kar tako vdati mednarodnim velikanom stroke, osebno menim, da se moramo Slovenci še upati na trg z na samosvoj način oblikovanimi izdelki, zakaj ne s hladilniki z navdihom Plečnika, Podrecc, Fabianija ali Kogoj ali pa z zamisljijo kakšnega še neznanega drznega mladega slovenskega oblikovalca. Tako bi svetu ponujali čislano ekskluzivnost in svojo posebnost, sad tega dela bi pa kapitalizirale slovenske blagovne znamke. Prav prej omenjena, za široki svet še neodkrita imena bi morali postaviti ponosno v ospredje produkta prav tako, kot to dela danes Gorenje s Pininfarino, katerim je pa verjetno moral odšteti drag denar za blagovno znamko ter za že poznan, ne tvegan, drugim podoben, varen dizajn... Dovolite še drug primer, ki navdaja z upanjem, da vstopamo v nove čase. V preteklih tednih smo v Svobodni Sloveniji brali, da je Konferenca za Republiko Slovenijo Svetovnega slovenskega kongresa naslovlila na slovensko državo in vse Slovence pobudo za postavitev Plečnikovega parlamenta — doma slovenske državnosti. Takole pravijo v svojem pismu: „*Slovenci smo se pred šestnajstimi leti odločili, da podoba Plečnikovega parlamenta natisnemo na svojo prvo poštno znamko, pred enim letom pa smo se odločili, da jo vtisnemo še na svoj novi denar (na evrokovanec op. podp.), ki bo krožil po celi Evropi in svetu. Poleg knežjega kamna se je sicer realno še neobstoječi Plečnikov parlament potemtakem že uveljavil, kot eden ključnih slovenskih narodnih simbolov. Zdaj moramo zbrati pogum, da zamisel, ki nas že kot podoba navdaja s tolikšnim ponosom, tudi zares uresničimo. (...) Plečnikova Katedrala svobode bo postala razpoznavni znak Slovenije in to arhitekturno mojstrovino si bodo prihajali ogledovat z vseh koncev sveta. Slovenci smo posamosvojitveni razvojni krog izčrpali in zaključili. Čas je za nov začetek. Sprožiti ga more naboj, ki ga vsebuje ideja Plečnikovega parlamenta. Sprostimo ta naboj! Brez odlašanja! Plečnikov parlament hoče, more, in mora biti postavljen! Za nas, za svet, za prihodnost!*“. Do tu pismo.

Takih spodbud potrebujemo. Danes izgovor majhnosti ponižanih in razžaljenih narodov ne drži več, ker smo enostavno dosegli veliko več, od marsikatega večjega naroda, ki si samo želi, kar mi že uživamo. Tudi zato imamo trenutno Slovenci nekako pisatelj sindrom praznega lista. To drži do neke mere tudi za odnose med matico in Slovenci v diaspori. A razviti moramo skupaj ključne za nove izzive 21. stoletja. Predvsem, premisliti, če hočemo, čisto na biološki ravni, še živeti. In od tam naprej zgraditi celotno poslopje vse do vrha duha. Potrebni smo vaje v dialogu v različnosti. Potrebni smo resnice, ki

osvobaja in omogoča veder pogled v prihodnost. Bogatenja v izmenjavanju izkušenj, brez strahu pred mešanjem in križanjem kultur. Prepričan sem, da pri tem Slovenci po svetu za matico lahko predstavljamo bogastvo raznolikosti ter veliko možnost lažjega prodora v svet. Kaj vse bi lahko dosegli v vzajemnem sodelovanju. Tudi zato potrebujemo več suverenosti. Ne ozkosti, širokosti brez predsodkov. Več zaupanja vase, ki je končno tudi sad samostojnosti.

Kaj pa z nami, Slovenci v Argentini?

Gotovo vsekakor še vzgajamo vnuke slovenskih dedov v Argentini, gotovo tudi Argentine s slovenskimi koreninami toda: ali vzgajamo dejavne državljane Republike Slovenije v svetu?

Kdor hoče biti most med dvema svetovoma, mora nujno imeti trdne temelje na obeh bregovih. Le tako bo mogoče biti sredstvo pretakanja dobrin, izmenjavanja in bogatenja.

Nobelov nagrajenec za ekonomijo ter filozof, Indijec Amartya Sen, je v zvezi s pojmom identiteta napisal sledeče: „*Imeti identiteto je imeti iluzijo o neki usodi*“ ter še: „*Pripadanje je, bolj kot privilegij, odločitev*“. Imeti skupno identiteto je torej imeti iluzijo o skupni usodi, je odločiti se, da hočeš njej pripadati. Nevarnost izseljencev je morda ta, da kdaj prenehamo utripati v taktu življenja v Sloveniji, da se počasi nehamo čutiti del skupnega načrta vseh Slovencev in da se zapremo vase in v svojo realnost v novem okolju.

Kaj je z našim občutkom pripadnosti, zavezanosti ne samo svojim navadam in načinu čutenja in mišljenja temveč slovenskemu jeziku in končno tudi državi Sloveniji? Preveč enostavno, pasivno bi bilo, če bi si sedaj eventualno dovolili misliti, da smo morda še samo pomilovanja in pomoči potrebni Slovenci v izseljenstvu, katerim je treba podpor iz matice, da ohranimo slovenstvo. Še največ ustvari človekov duh iz prepričanja, iz notranje potrebe, ki prihaja iz srca in duha, tudi če je v stiski in problemih. Najboljši dokaz za to so generacije, ki so pred nami ustvarile vzajemno življenje v skupnosti in ohranile slovenstvo in vrednote v težkem izseljenstvu. A ta doba je za nami. Doba pred nami mora biti doba pospešenega sodelovanja z matično Slovenijo. Doba pletenja mrež. Odpirajo se nam priložnosti na vseh področjih. Meni zelo dragi strokovnjak je jasno nakazal, kako tesno so v vsaki družbi povezani, gospodarstvo, kultura, politika in prevladujoča filozofija. Politika vedno stoji na dveh temeljih, kulturi in gospodarstvu, vse pa preveva prevladujoča filozofija. Slovenska družba ni izjema, tudi v njej se ti dejavniki danes v ravnovesju in v stalnem razvoju. Bili so časi enoumja v matici, ko smo iz diaspore lahko vplivali morda le na kulturo. V teh novih časih pa so vsa ta področja odprta za sodelovanje in vpliv, skratka za sooblikovanje zgodovine slovenskega naroda.

Ko sem pred nekaj dnevi razmišljal o možnostih za večje gospodarsko sodelovanje matice in diaspore sem na spletu naletel na informacijo o v letu 2004 ustanovljenem Razvojno poslovnem svetu za Slovence iz

G. JOŽE RAZMIŠLJA

Nabirajte si zakladov

Največji zaklad za človeka so prav gotovo nebesa. To je navzočnost in zrenje samega Boga, kakršen je sam v sebi. Je uživanje Svete Trojice, Očeta in Sina in Svetega Duha, njihove popolnosti za vso večnost. Za dosego tega se moramo potruditi že v tem življenju. To je zaklad, ki za večno ostane, ki ga ne molj ne rja ne uničijo.

V uživanju Vsemogočnega je naša končna sreča, za katero smo bili ustvarjeni in jo dosežemo, če že na tem svetu živimo z našim pogledom v večnost. V tem je ves smisel in pomen našega prizadevanja.

Kdor najde pravega prijatelja, pravi sv. pismo, najde pravi zaklad. Bog je naš največji prijatelj, zato naj bo On tudi naš največji zaklad.

Živimo za nebesa, za Boga, za pravo srečo in za vse tisto, kar nas dela velike pred Bogom in pred ljudmi.

Za vse si nabirajmo zaklade v nebesih, kjer edino vse obstoja za večnost. Vse ostalo je minljivo, je časno in nas celo ovira na poti. Če izgubimo največji zaklad, nam nič ne pomenijo in nas ne zadovoljijo ostali, ki si jih sami postavljamo in ne dosežejo višine, ki jo je sam Bog določil.

Sveti Ignacij Loyolski je v svojih duhovnih vajah določil pravilo: Kolikor mi to dejstvo ali okoliščina služijo za večno življenje. To je zaklad v nebesih. Kar mi k temu pripomore, je dobro in v kolikor ne, moram zavreči.

Če bom pravilno in predhodno pomislil, bom vedno tudi pravilno ravnal. Držal se bom dobrega in se izogibal slabega. Pomnožil bom, kar je dobrega, zmanjšal in odpravil bom vse, kar ni vredno tega imena. To pravilo bom vpeljal že v svoje misli, še bolj ga bom izvrševal v svojih besedah, dejanja pa bodo vedno na prvem mestu.

Vse to prizadevanje bo pomnožilo naše zaklade v nebesih, ne bomo iskali plačila na zemlji in v minljivih stvareh, ampak se bomo navezovali samo na vse ono, kar večno ostane.

(Konec prihodnjič)

HODIL PO ZEMLJI SEM NAŠI...

Bela Krajina II

Črnomelj: 5.500 prebivalcev, največje belokranjsko mesto, nastalo je na podolgovatem pomolu med strugama rečic Lahinje in Dobričine. Je prometno, gospodarsko upravno in kulturno središče osrednjega dela Bele krajine. Večina ljudi je zaposlena v industriji: kovinska, lesna, elektronska. V bližini je rudnik rjavega premoga, v okolici je še nekaj poljedelstva in živinoreje.

Prvi prebivalci so bili tu že v starejši železni dobi (ok. 700 let pred Kr.). Rimljani so pustili precej sledov za seboj, odkrili so tudi slovanske grobove iz 10.-11. stoletja. V srednjem veku so skopali jarek in mesto je ostalo na otoku. Ko ni bilo več turške nevarnosti, se je mesto začelo širiti po okolici.

Kot Schimomel je kraj prvič omenjen 1228, skupaj s cerkvijo sv. Petra. Trg je postal 1277, mesto pa 1407. V 15. stoletju so mesto obdali z obzidjem, Turki so ga 19 krat neuspešno oblegali. Sredi 16. stoletja je bilo vojaško izhodišče proti Turkom in takrat je doseglo svoj gospodarski razcvet. Ko so kasneje vojaštvo premestili v hrvaški Karlovac, je mesto začelo propadati. Prizadelo so ga tudi požar (1566), kobilice (1611), kuga (1646), kolera (1835) in črne koze (1855). Ko so prenehali turški napadi je pa naselje, kot vsa Bela krajina, trpela zaradi ropanja Uskokov in Hajdukov.

V drugi polovici 16. stoletja je bila

ustanovljena v Črnomlju protestantska občina, ki je prevzela mestno šolo in so v njej poučevali poleg latinice tudi glagolico (najstarejša slovanska pisava) in cirilico. Protireformacija je to šolo ukinila. Leta 1868 so v mestu ustanovili slovensko knjižnico, ki je poživela kulturno in politično delo.

Ob koncu 1. svetovne vojne se je začela razvijati industrija, ki z moderniziranimi obrati še danes obstoja. Med 2. svetovno vojno so te kraje zasedli Italijani, po kapitulaciji so pa prišli v roke partizanom.

Črnomeljski grad je iz 2. polovice 12. stoletja, večkrat je menjal gospodarje in bil prezidan. Na dvorišču gradu so razstavljeni rimski nagrobniki. V 13. stoletju je bila tu naselbina Nemškega viteškega reda templjarjev. Sedanji slog župnijske cerkve sv. Petra je iz 18. stoletja Cerkev sv. Duha je iz konca 15. stoletja, okoli je obnovljen obrambni zid. Na bližnjem Gričku stoji partizanski spomenik.

Vsakoletni osrednji praznik je jurjevanje (sv. Jurij je 23. aprila), naslednik poganskega praznovanja pomladi. Prej bolj razširjen običaj, se je ohranil le v Beli krajini. Zelenega Jurija ali Spomladnika predstavlja v brezovo zelenje skrit mladenič. Fantje ga vodijo od hiše do hiše, prepevajo jurjevske pesmi in oznanjajo prihod pomladi. Turistom to praznovanje popestrijo še z drugo belokranjsko folkloro.

Severno od Črnomlja je naselje **Semič**, ob vznožju z vinogradi zasejane Semiške gore. V kraju so prirejali številne sejme, zato je bilo trgovsko pomembno središče. Razvoj tega, prej le kmečkega okraja, je pospešila tudi gradnja elektrotehnične in lesne obrti.

V okolici je bilo v preteklosti več gradov, sedaj so vsi v razvalinah. Pri turških napadih so bile tudi cerkve večkrat opustošene. Pri župnijski cerkvi sv. Štefana, iz 13. stoletja, potem večkrat prezidana, so ostanki obrambnega zidu. Notri je Metzingerjeva slika Zadnje večerje, iz 1743.

Iz **Semiča** naravnost proti vzhodu, pridemo v **Metliko**, mesto s 3.300 prebivalci, gospodarsko, upravno in kulturno središče severovzhodne Bele krajine.

Od srede preteklega stoletja so se začeli razvijati v tem, prej majhnem trgovsko-obrtniškem mestu s kmečkim zaledjem, obrati tekstilne, kovinske in plastične industrije. Okrepilo se je tudi vinogradništvo. Zaradi tega razvoja daje mesto delo prebivalcem iz širše okolice, sem hodijo na delo celo iz Žužemberka in iz Hrvaške.

Metliško območje je bilo poseljeno že v prazgodovini, najdbe so iz bronzaste, železne in rimske dobe. Metlika se prvič omenja 1228 kot pokrajina, 1300 pa kot Novi trg. Kot Metliška marka je mesto skrbelo za obrambo Kranjske pred Turki v 15. in 16. stoletja. A pri tem ni bilo preveč uspešno: Mesto so Turki kar 16 krat požgali. Po ustanovitvi Karlovca na Hrvaškem je Metlika izgubila trgovski in vojaški pomen.

Goriški grofje so sredi 16. stoletja odprli

šolo. Od konca 16. stoletja in skozi 300 let je bila tu furmanska postaja, tu so prepregali konje javne pošte med Ljubljano in Karlovcem, dokler ni tik pred prvo svetovno vojno stekla mimo železnica. Zaradi pogostih požarov -leta 1706 je zgorelo vse mesto- so tu leta 1869 ustanovili prvo požarno hrambo na Slovenskem.

Metliški grad, sedanja stavba je iz 18. stoletja. Na grajskem vrtu so tri velike gomile iz železne dobe. V kapeli sv. Martina so okrašeni renesančni nagrobniki plemičev Burgstal. Okoli dvorišča so razstavni prostori Belokranjskega muzeja z arheološko, etnografsko in kulturno zgodovinsko zbirko. V kleti je vinska zbirka, v gradu je tudi Gasilski muzej.

Cerkev sv. Nikolaja, omenjena 1354, prenovljena po velikem požaru. V njej je med leti 1828-30 kaplanovel Irenej Friderik Baraga, poznejši misijonar in škof med ameriškimi Indijanci, svetniški kandidat. Ob robu starega mestnega jedra je križniška Komenda, dvonadstropna stavba nekdanjega nemškega viteškega reda.

V bližini je vas **Rosalnice**, znana po slovutih Treh farah, tri cerkve, ki stoje skupaj na robu vasi, verjetno so jih sredi 12. stoletja postavili križniki, vitezi Nemškega viteškega reda. Turki so cerkve požgali, a so obnovljene. Gornja je posvečena Žalostni Materi božji, srednja Glej, človek!, (Ecce homo), spodnja pa Lurški Devici Mariji. V notranjosti vseh treh cerkva prevladuje poznobaročna oprema z rokokojsko ornamentiko.

Zbral in priredil Franci Markež

NOVICE IZ SLOVENIJE

TRG ALI ULICA

V spomin na častnega meščana mesta Ljubljana, preminulega nadškofa Alojzija Šuštarja je med žalno sejo župan Zoran Jankovič rekel, da bo mestnemu svetu predlagal, da bi bilo Šuštarjevo ime odslej v čast izbrani ljubljanski ulici ali trgu.

SAMO ŠE EN Odstotek

Slovenija mora v svoj pravni red na področju notranjega trga prenesti še 17 direktiv, kar predstavlja odstotek vseh direktiv, ki bi morale biti v nacionalne zakonodaje že prenesene, izhaja iz poročila Evropske komisije. Slovenija je prenesla vse direktive, ki so starejše od dveh let, maja letos pa je bilo tako proti državi odprtih 17 postopkov zaradi neizpolnjevanja evropske zakonodaje, kar je ob siceršnjem porastu postopkov najmanj med članicami EZ poleg Litve. Poročilo Evropske komisije navaja tako stanje prenesenih direktiv kot tudi število sproženih postopkov proti članicam EU zaradi neprenesenih direktiv na področju notranjega trga. Proti Sloveniji in Litvi je bilo najmanj uvedenih postopkov, daleč največ - 153 - pa proti Italiji.

GROBIŠČE UGLEDNE OSEBE

Na prazgodovinskem gomilnem grobišču Kapiteljska njiva v Novem mestu je strokovna ekipa Dolenjskega muzeja naletela na bogato najdbo. V izredno velikem osrednjem grobu devetindvajsete gomile so odkrili keramično posodje, bronaste in železne predmete iz 7. stoletja pred Kristusom. Ker na tem grobišču iz tega časa doslej niso poznali tako bogatih grobov, gre po sklepanju arheologa Boruta Križa za ugledno osebo in začetnika rodu.

INFLACIJE BO VEČ

Urad za makroekonomske analize in razvoj (Umar) je popravil pomladansko napoved povprečne inflacije za letošnje leto z 2,2 na tri odstotke. Medletna inflacija bo ob koncu leta predvidoma dosegla 3,2 in ne kot sprva napovedano 2,5 odstotka.

PRVA KATOLIŠKA OSNOVNA ŠOLA V SLOVENIJI

Predvidoma čez dobro leto - septembra 2008 - bo svoja vrata odprla prva zasebna katoliška devetletna osnovna šola pri nas. Njen program temelji na dognanjih sodobne pedagogike, obogaten pa je s krščanskim pogledom na človeka, je na seji strokovnega sveta za splošno izobraževanje pojasnil direktor Zavoda sv. Stanislava Roman Globokar.

OTOK NI LAST CERKVE

Ustavno sodišče je objavilo odločbo, s katero Blejski otok ostaja v državni lasti. Odvetnik blejske župnije Danijel Starman je nad odločitvijo razočaran, o pritožbi na evropsko sodišče pa bodo v župniji še razmislili. Ustavno sodišče je ustavno pritožbo zoper sodbo Vrhovnega sodišča, ki je lani zavrnilo denacionalizacijski zahtevek rimskokatoliške župnije Bled za vrnitev Blejskega otoka v last in posest Cerkvi, zavrnilo na seji 21. junija.

PRENOVLJEN RUSJANOV GROB

Na osrednjem beograjskem pokopališču ob Aleji velikanov so v nedeljo odkrili prenovljen grob in doprsni kip svetovno znanega letalca Edvarda Rusjana (1886-1911). Slovesnosti so se udeležili številni Beograjčani in 80 članov Združenja slovenskih častnikov Brežice, ki so s tem uspešno zaključili dveletni projekt Edvard Rusjan, ki so ga izpeljali z lastnimi močmi.

PO SVETU

ČUDEŽI SVETA

V Lizboni so v soboto, 7. julija razglasili sedem novih čudež sveta. To so postali kitajski zid, ruševine Petre v Jordaniji, kip Jezusa v Rio de Janeiru, ruševine inkovskega templja Machu Picchu v Peruju, starodavno mesto Majev v Mehiki, rimski Kolosej in mavzolej Tadz Mahal v Indiji. Zmagovalce je izmed 21 finalistov z glasovanjem preko spleta in telefonov izbiralo skoraj 100 milijonov ljudi.

ZDA

Nestrankarska kongresna raziskovalna služba je izračunala, da stane vojna v Iraku ameriške davkoplačevalce mesečno deset milijard dolarjev. Kongres je po 11. septembru 2001 za vojno proti terorizmu in v Iraku namenil 610 milijard dolarjev, kar je skoraj toliko, kot je šlo za Vietnam. Samo Irak stane 450 milijard. Zanimiv podatek prihaja na dan v času, ko so Američani siti vojne v Iraku, senat pa začenja debato o proračunu Pentagona za leto 2008, ki je zasut z vrsto amandmajev o začetku umika vojakov iz Iraka.

PROTIRAKETNI ZID

Prvi namestnik ruskega premiera Sergej Ivanov je v pogovoru za rusko državno televizijo ZDA obtožil, da z

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENC V ARGENTINI

BUENOS AIRES

Gospodarski odbor Slovenske fantovske zveze in Slovenske deklíške organizacije, ki vsako leto prireja na pristavi mladinsko prireditvev in dela na ureditvi lastnih društvenih prostorov, je nanovo sestavljen takole: predsednik Janez Kralj, podpredsednik Milan Magister, tajnik Jože Prijatelj, blagajnik Jože Musar, gospodar Ivan Klemenčič, propaganda Marijan Šušteršič, odbornice Mara Bidovčeva, Vera Kokalj in Olga Prijatelj. V odboru sta še vsakokratni predsednik SFZ in predsednica SDO.

V vodstvu Slovenske deklíške organizacije je nastopila sprememba. Dosedanja predsednica gdč. Jožica Leskovčeva se je prejšnji teden poslovila od članic SDO ter je v torek dne 2. julija odpotovala z ladjo v Španijo, kjer živi njen zaročenec g. ing. Marijan Magister, s katerim si bi ustvarila družinski dom. V novi deželi in na novi življenjski poti želimo gdč. Leskovčevi vso srečo in veliko božjega blagoslova.

Po odhodu gdč. Leskovčeve v Španijo je prevzela predsedstvo SDO podpredsednica gdč. Anica Štefe.

Na Gallusovem sestanku je v ponedeljek zvečer v zborovi pevski sobi v obliki razgovora z zborovim pevovodjem predavala gdč. Nuša Kristanova o sedanjem stanju pevsko-glasbene kulture v domovini in o vtisih, ki jih je dobila o pevskem delu v tujini. Zanimiva izvajanja so udeleženci sestanka, med njimi lepo število podpornih članov, ob koncu nagradili z aplavzom. S sestanka so vsi navzoči poslali prevzvišenemu škofu g. dr. Rožmanu pozdrave s čestitkami k njegovi zlati maši. Po sestanku se je v pevskem lokalu razvila prijetna družabnost.

SAN MARTIN

Zlata maša

Duh svetnik č. g. Karel Škulj bo obhajal 28. julija t. l. zlatomašniški jubilej. Svojo zlato sv. mašo bo daroval na ta dan t. j. 28. julija, v farni cerkvi v San Martinu. Začetek bo ob 8 uri in ne ob 8.30 kakor druge nedelje. Akademija v čast zlatomašniku pa bo eno nedeljo pozneje (zaradi volitev, ki so 28. jul.) t. j. v nedeljo dne 4. avgusta popoldne v dvorani v bližini farne cerkve v San Martinu.

Svobodna Slovenija, 11. julija 1957 — št. 28

načrtovanim protiraketnim ščitom v srednji Evropi gradijo nov berlinski zid. „Očitno je, da bo uresničenje načrta namestitve raket na Poljskem in radarja na Češkem, predstavljalo jasno grožnjo Rusiji,“ je poudaril. Načrtovani protiraketni ščit, ki naj bi bil po zagotovilih Washingtona namenjen obrambi pred morebitnimi napadi iz Irana ali Severne Koreje, je zamajal v zadnjih mesecih že tako nestabilne odnose med Rusijo in ZDA. Rusija je kot alternativo predlagala postavitvev enotnega protiraketnega obrambnega sistema, v katerem bi poleg ZDA sodeloval tudi Nato. Sistem, ki bi ga v enaki meri nadzorovali vsi partnerji, bi na noge postavili do leta 2020, je pojasnil Ivanov.

EVROPSKA UNIJA

Poslanci Evropskega parlamenta bodo v Strasbourgu na zadnjem zasedanju pred poletnimi počitnicami največ pozornosti namenili predstavitvi portugalskega predsedovanja Evropski uniji, ki se je začelo 1. julija, in načrtovani medvladni konferenci o novi pogodbi povezave. Med pomembnejšimi temami bodo še razprava o gospodarskih razmerah v območju evra, sprejem direktive o poštnih storitvah in obravnava zakonodaje o aditivih za živila.

HAAŠKA TOŽILKA

Glavna tožilka Mednarodnega sodišča za vojne zločine na območju nekdanje Jugoslavije Carla Del Ponte se v nekaj tednih že drugič mudi na Balkan. Med petdnevno turnejo namerava o sodelovanju s haaškim sodiščem

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alenka Godec** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: **(54-11) 4636-0841 / 4636-2421** (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar**
Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / **Urednik:** Tone Mizerit
Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Franci Markež, Jože Horn, Viktor Leber, Vera Breznikar Podržaj, Erika Poglajen, Mirjam Oblak in Marko Vomberger
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

RESUMEN DE ESTA EDICION

EL CONSEJO SESIONÓ

Como se informó la semana pasada, el 3 de julio se reunió en Ljubljana, por primera vez el Consejo de Estado para los eslovenos por el mundo. El primer ministro esloveno Janez Janša abrió la sesión de la nueva institución pública consultiva del gobierno de Eslovenia, según lo previsto en el protocolo. En sus palabras recalcó la necesidad de contar con la entrega de los presentes en pos de los ideales de la nación y de la identidad eslovena. Estuvieron presentes, en la sesión inaugural, nueve funcionarios del gobierno esloveno y los trece delegados de los eslovenos por el mundo. Tras el discurso del premier, tomaron la palabra los delegados. Los eslovenos de la Argentina estuvieron representados por los delegados Antonio Mizerit y el dr. Andrés Fink. Las problemáticas y propuestas planteadas por los representantes eslovenos de todo el mundo fueron similares. El debate fue concreto y constructivo. También tomaron la palabra los ministros Dimitriji Rupel (relaciones exteriores), Andrej Bajuk (finanzas), Milan Zver (educación y deportes) y el secretario de gobierno para los eslovenos por el mundo, Zorko Pelikan. El próximo encuentro está previsto para julio del año próximo, aunque el primer ministro puede llamar a sesiones anticipadas. (pág. 1)

ESCOLARIDAD

Para el otoño de 2008 abrirá sus puertas la primera escuela católica privada, que iniciará con la escolaridad de nueve años en Eslovenia. El currículo sigue los lineamientos y políticas para todas las escuelas del país. Las bases pedagógicas son actuales y su contenido abarca también una visión católica del hombre, además de las materias obligatorias. Hasta ahora ha sido aprobado el contenido de los programas, falta aún saber como se financiará el proyecto. (pág. 2)

DEBEMOS RECORDAR

El domingo 24 de junio se recordó, en los centros eslovenos de San Martín y San Justo, a las víctimas eslovenas del comunismo que perdieron su vida defendiendo los ideales cristianos y nacionales durante la segunda guerra mundial. En los dos centros se comenzó la jornada con la celebración de la misa por los guardianes de la patria (domobranci). Con posterioridad cada centro preparó un acto en homenaje a los caídos. El respeto por los caídos se mostró con una entrega floral. Tampoco faltaron las palabras alusivas ni las de quienes lograron salir con vida del horror, el recitado de poesías alusivas a la temática de la jornada de autores eslovenos y una procesión de niños con velas que recordaron a los más de 500 patíbulos de nuestros héroes. (pág. 3)

TESOROS

El mayor tesoro para el hombre es alcanzar el cielo y estar junto a Dios Padre, Hijo y Espíritu Santo, toda la eternidad. Para alcanzar este tesoro es necesario esforzarse a lo largo de toda la vida. Nada lo destruirá ni corroerá, si el camino elegido, para alcanzar la vida eterna, es el de las buenas acciones. La Biblia dice que quien encuentra un amigo, encuentra un tesoro. Dios es nuestro mejor amigo, por eso nuestro mayor tesoro. El padre José afirma que debemos vivir para alcanzar la felicidad en el Reino de Dios. Los tesoros que acumulemos deben ser para lograr la verdadera felicidad cristiana; todo lo demás es perecedero, e incluso puede convertirse en un obstáculo del camino. Si perdemos el objetivo último, todo lo demás se desvanece, carece de valor. San Ignacio de Loyola predicaba que lo bueno, se multiplicase y de lo perjudicial, que el hombre se apartarse. Tomar conciencia de esto llevará a no buscar recompensas terrenales. (pág. 4)

pogovarjala z visokimi predstavniki v Črni gori - kamor je prispela v ponedeljek, v Bosni in Hercegovini in na Hrvaškem, udeležila pa se bo tudi spominske slovesnosti v Potočarih ob 12. obletnici pokola v Srebrenici. Medtem se je oglasilo več združenj mater in žena žrtev pokola in izrazilo nestrinjanje z njeno udeležbo na sredini spominski slovesnosti v Potočarih. Očitajo ji številne lažne obljube in večletno poigravanjih s čustvi preživelih.

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta Nº 7211
	R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

GOSPODARSTVO

Finančne storitve. Tel.: 4482-2633 / 15-4526-9535. Od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure.

TURIZEM

TURISMO BLED

EVT Leg. 12618

Dis. 2089

de Lucia Bogataj

H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

Počitniški dom „Dr. Rudolf Hanželič“ sporoča, da je gostom na razpolago vse leto. Tel.: 03548-494046; Mobitel (011) 15-6152-9978; e-mail: hoteldecampo@yahoo.com.ar

ZDRAVNIKI

Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos Mejiji**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob **ponedeljkih** in **torkih** od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič — Odvetnica — Uradna prevajalka za slovenski jezik Laval 1290, pis. 402 — Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@fibertel.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 11. julija 2007

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,37 US dolar
1 EVRO	1,43 KAD dolar
1 EVRO	4,22 ARG peso

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča.

V petek, 8. junija je bila rojena **Lola Ledesma**, očka je Silvio in mamica Veronika Senovršnik. **Srečnim staršem iskreno čestitamo!**

OBVESTILA

ČETRTEK, 12. julija:

Redni mesečni sestanek Zveze slovenskih mater in žena, v Slovenski hiši. Predavala bo dr. Andreja Praprotnik Delich o zdravju.

SOBOTA, 14. julija:

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Večerja nogometne ekipe, ob 21. uri v Slomškovem domu **NEDELJA, 15. julija:**

Mladinski dan v San Martinu.

Koncert Bernarde in Veronike Fink, po sv. maši v Slomškovem domu.

ČETRTEK, 19. julija:

Mesečni sestanek Zveze slovenskih mater in žena iz San Martina. Govoril nam bo Miha Gaser o svojem delu in udeleževanju v gledališču; v domu ob 16 uri.

Seja Upravnega odbora Zedinjene Slovenije, ob 20. uri v Slovenski hiši.

PETEK, 20. julija:

Seja Medorganizacijskega sveta, ob 20. uri v Našem domu v San Justu.

SOBOTA, 21. julija:

„Ob Taktu barv V“, v Slovenskem domu v San Martinu. **Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB**, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 22. julija:

Prijateljski asado za Madagaskar, v Našem domu v San Justu.

NEDELJA, 29. julija:

Srečanje molivk, molivcev in prijateljev Živega rožnega venca, ob 15.30 v Slovenski cerkvi pri Mariji Pomagaj.

SLOMŠKOV DOM

nedelja 15. julija po sv. maši

KONCERT

Bernarde in Veronike Fink

Prisrčno vabljeni!

Po koncertu na voljo domače kosilo
Prijave pri druž. Miklaveč-Cepeda
tel. 4443-6000/4650-6165

Slovenska kulturna akcija išče pisarniško moč

Obvezna pogoja znanje slovenščine in uporabe računalnika.

Urniki in plača po dogovoru.
Ponudbe na telefon 4652-5638

SLOVENC I IN ŠPORT

ŠE EN NOGOMETAŠ IZ ARGENTINE

Pri slovenskem nogometnem prvoligašu Drava, - kjer že igra Luka Horvat - bodo pred novo sezono osvežili svoj napad. Novega napadalca bo dobil v osebi Javierja Grbca. Napadalec slovenskega nogometa je bil do zdaj član slavne Boce Juniors, kateri bodo Ptujčani plačali odškodnino. Dvaindvajsetletnik naj bi v domovino svojih prednikov dopotoval 12. julija.

PLAVANJE NA DOLGI PROGI

Plavalka Teja Zupan je na mladinskem evropskem prvenstvu v daljinskem plavanju, športu, ki se bo v olimpijski družini prvič predstavil na igrah prihodnje leto v Peking, osvojila srebro medaljo. Na petkilometrski tekmi v Milanu je bila od Zupanove (1:02:53,8) boljša le Francozinja Aurelie Moeller (1:02:49,6), bron pa je osvojila Italijanka Rachele Bruni (1:02:57,7).

ZDOVC V SARAJEVO

Slovenska košarkarska legenda Jure Zdovc je novi trener Bosne iz Sarajeva. Nasledil je Nenada Markovića, pogodbo pa je 40-letni Zdovc podpisal do konca sezone 2008/09.

SREBRNI PAR

Slovenska teniška igralka Katarina Srebotnik je v paru z Japonko Ai Sugijamo izgubila v finalu ženskih dvojic odprtega teniškega prvenstva v Wimbledonu. Slovensko-japonski par je proti Cari Black iz Zimbabveja in Liesel Huber iz Južnoafriške republike še dobil prvi niz s 6:3, nato pa v nadaljevanju klonil s 3:6 in 2:6.

ČOP IMA ŽE VSE LOVORIKE

Najboljša slovenska veslača Iztok Čop in Luka Špik se z zmago vračata s tradicionalne mednarodne regate v britanskem Henleyju. V bogato bero medalj in priznanj je 35-letni Iztok Čop tako dodal še eno lovoričko, ki mu je v karieri manjkala. „Zdaj sem praktično res osvojil vse, kar v veslanju obstaja. Morda mi manjka še zmaga na regati Head of Charles v Bostonu, kjer sem nastopil le enkrat in osvojil tretje mesto, a je Boston terminsko na sporedu malce nesrečno,“ je po zmagi povedal Čop.

DVE MEDALJI V GORAH

Slovenija je na evropskem prvenstvu v gorskih tekih v Cauteretsu na jugu Francije osvojila dve medalji. Lucija Krkoč je na štirikilometrski progi osvojila celo zlato kolajno, skupaj s Katjo Kosmatin pa je bila še bronasta v ekipni konkurenci.

DARUJTE V TISKOVNI SKLAD!

Nogometna ekipa "Zedinjena Slovenija" sporoča:
-V soboto 14. julija bo poslovilna večerja v Slomškovem domu ob 21. uri:
-Predstavitel nogometne ekipe, ki potuje v Slovenijo na "3. Nogometni turnir izseljencev".
-Prikaz kratkega filma prejšnjih sezon.
-Ekipa potuje v Slovenijo 26. Julija (Polet IBERIA 6842, ob 13:20 EZE)
-28. julija ob 18:00, Stadion ZAK Šlika: Prijateljska tekma spremljevalcev ekipe proti ekipi vlade RS, (predsednik James Jurek, minister Milan Zver in drugi ministri in člani vlade).
-Po tekmi bo večerje udeležencev tekme v prostorih stadiona.
-30. julija pričetek tekmovalni "3.Nogometni turnir izseljencev"
(vse program in dodatne informacije dobite na naši spletni strani: www.slo.org.ar/nogomet)

OB TAKTU BARV V 21. julija

JUAN VASLE
OPUS CUATRO

Gostitelj:

Pevski zbor San Martín
Razstavlja: TONE KRŽIŠNIK

Vsi lepo vabljeni!

Jančar dobil nagrado

Slovenski dramatik in esejist Drago Jančar je letošnji dobitnik nagrade Jean Amery za esejistiko. Kot so sporočili iz nemške založbe Klett-Cotta v Stuttgartu, bo Jančar nagrado prejel za zbirko esejev z naslovom Brioni, ki govori o dediščini nekdanjega jugoslovanskega predsednika Josipa Broza Tita in o današnjem Titovem kultu.

V utemeljitvi je zapisano, da se je Jančar izkazal kot „samostojen mislec, suveren stilist in avtor, ki srednjeevropsko zgodovino sprejema z vsemi njenimi izkrivljenji, da bi obravnaval temeljna vprašanja sodobnega časa“.

12.000 evrov vredno nagrado bodo avtorju podelili 11. oktobra na knjižnem sejmu v Frankfurtu. V ožjem izboru za nagrado je bilo še pet kandidatov.

Nagrado Jean Amery podeljujejo od leta 1982 za izjemne dosežke na področju družbenokritičnih esejev. Do leta 1991 so jo podelili štirikrat, nato pa so jo po devetletnem premoru prvič podelili leta 2000. Od tedaj nagrado podelijo približno na dve leti, nazadnje jo leta 2004 prejel Nemec Michael Jeismann.

Proslava v Clevelandu

V ameriškem mestu Cleveland je potekala proslava ob slovenskem dnevu državnosti. V nedeljo, 24. junija so ameriški Slovenci slavili na Pristavi pri Belokranjskem klubu, v ponedeljek pa so pred rezidenco župana, guvernerja in senatorja Franka Lauscheta v Clevelandu slovesno izobesili slovensko zastavo.

Zvezna država Ohio v prestolnici Columbus vsako leto izda proklamacijo ob dnevu državnosti, pred državnim kongresom pa se izobesi slovenska zastava. Po

dogovoru z uradom guvernerja Teda Stricklanda in generalnim konzulatom Slovenije v Clevelandu ter tam živečo slovensko skupnostjo je prireditev letos potekala v Clevelandu.

Proklamacijo guvernerja je prebrala njegova predstavica Anne Hill, zbrane pa sta nagovorila državni kongresnik Ken Yuko in generalni konzul Slovenije Zvone Žigon, ki je med drugim opisal pot Slovenije v zadnjih 16 letih.

„Vaše srce naj se ne vznemirja“. Verujte v Boga in vame verujte!
V hiši mojega očeta je veliko bivališč! (Janezov evangelij; 14 -1.2)

Vsem Slovencem sporočamo, da je 29. junija, v Zavodu sv. Stanislava umrl v Gospodu naš član, upokojeni ljubljanski nadškof in metropolit

dr. Alojzij Šuštar

Vsemogočni naj mu stotero poplača vse dobro, še prav posebej, ki ga je naredil za katoliško cerkev ob težkih časih sprememb v Sloveniji.

Slovenska kulturna akcija